

in this world, in the end, the healer of souls and bodies will not forget us. Inside the Church He will give us His grace and joy. So long as we start giving, whatever we are receiving. If we are living Christ, we will give Christ. When we are living our own self, our ego. If, our paralysis, we will not help others to come out of their own sadness. It is time for us to be measured with the light of the Resurrection and to decide if we wish our healing. And for us to turn to Him who knows and gives, each one of us undertaking the responsibility of our personal awakening. Christ is risen! Truly He is risen!

Fr. T. M

SUNDAY, MAY 23, 2021 SUNDAY OF THE PARALYTIC *Michael the Confessor, Bishop of Synnada , Mary the Myrrhbearer & wife of Cleopas*

TONE OF THE WEEK : -Third

EOTHINON : Fifth

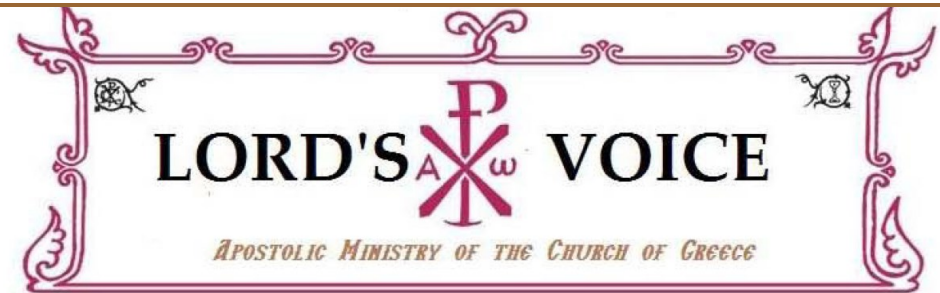
EPISTLE READING : *Acts of the Apostles 9: 32-42*

GOSPEL READING : *John 5:1-15*

SUNDAY, MAY 30, 2021 SUNDAY OF THE SAMARITAN WOMAN ,
Isaacius, Abbot of the Monastery of Dalmatus , Isaacius, Abbot of the Monastery of Dalmatus , Macrina, grandmother of St. Basil the Great , Barlaam the Monk of Caesarea , Natalios the Martyr , Emilia, mother of Saint Basil the Great

EPISTLE READING : *Acts of the Apostles 11: 19-30*

GOSPEL READING : *John 4:5-42*

69TH YEAR MAY 23 2021 PAMPHLET # 21 (3547)

THE CURE BY CHRIST

How much do we feel that we are sick spiritually? That we become paralyzed at some moments by the power of evil? That we are attached to the way in which we see the world, life, and our priorities; that our mind is loaded with the earthly cares, resulting in neither space nor time remaining for God? That the paralysis of our heart has to do with our conscious choice to seek from the others to love us and to support us, whereas we don't want to take a step to open ourselves towards them, and that this attitude of ours characterizes our relationship with God? We want from Him health, goods, success, and life, but we are not ready to love Him, to allow Him to sanctify us, for Him to be our meaning and joy?

In the first Church, in the area of Lydda, there was a man named Aeneas, and he was paralyzed for eight years. The Apostle Peter will meet him and bless him, telling him: "Jesus Christ heals you" (Acts 9:34). Aeneas walks again, resulting in all those who saw the miracle, to return to Christ and to recognize the Lord as their God. Peter does not use his own powers, nor the gifts, the blessings, that he has received from Christ. His word is a stunning word of trust, faith, and certainty, that all his own life is full of Jesus Christ, and what he has, he gives to the afflicted man. It is what we do not have in our own

EPISTLE READING ACTS OF THE APOSTLES 9:32-42

In those days, as Peter went here and there among them all, he came down also to the saints that lived at Lydda. There he found a man named Aeneas, who had been bedridden for eight years and was paralyzed. And Peter said to him, "Aeneas, Jesus Christ heals you; rise and make your bed." And immediately he rose. And all the residents of Lydda and Sharon saw him, and they turned to the Lord. Now there was at Joppa a disciple named Tabitha, which means Dorcas. She was full of good works and acts of charity. In those days she fell sick and died; and when they had washed her, they laid her in an upper room. Since Lydda was near Joppa, the disciples, hearing that Peter was there, sent two men to him entreating him, "Please come to us without delay." So Peter rose and went with them. And when he had come, they took him to the upper room. All the widows stood beside him weeping, and showing tunics and other garments which Dorcas made while she was with them. But Peter put them all outside and knelt down and prayed; then turning to the body he said, "Tabitha, rise." And she opened her eyes, and when she saw Peter she sat up. And he gave her his hand and lifted her up. Then calling the saints and widows he presented her alive. And it became known throughout all Joppa, and many believed in the Lord.

---

life, the deep faith that Christ dwells in our hearts. How can you give solutions which you do not have for yourself?

The paralysis of sin

Christ healed Aeneas from paralysis, loneliness, despair, and abandonment. Christ also heals us, so long as we believe in Him, from the paralysis of sin, from the loneliness of us not coming out of our own selves, from the despair of living a life without an outlet. Christ also heals us from disbelief. From our handing ourselves over

to the rhythms of our life without the true feast, without projecting love, which leads us to our restoration. Christ also heals us from the fear of death, the feeling of vainness, which makes us see joy in the suggestions of the world, which are nevertheless, a repeated trap of locking ourselves up in a false world and manner, which is not able to take us out of the darkness of the lack of socialization.

In Church we are healed

Christ also gives us light, and near us, others are also illumined. And this cannot be implemented far from the Church, far from enlistment in the body of Christ, from us sharing our joy with others, from the feeling that we are in common, able to be resurrected, and that the one is able to share the truth with the other one. In every way and every means, primarily however, with prayer and partaking of the common cup and of the mysteries.

Christ the healer of souls and bodies

I do not heal my own self or I, the others, or the others, me, or the others, their own selves, but Christ, all of us. Fellow travelers on the path where His person is the end, and at the same moment, He who helps us to reach the end. We are all healed, so long as we realize our sickness, no matter how this is expressed, so long as we decide and live the encounter with others, and the work and toil for them as genuine joy, even if they seem to be our enemies.

People, more or less, fight for our interests. We know how to seek and demand. Sometimes God allows us to be tried. Until we find the path of faith, resurrection and light. And even if we are few

23 Μαΐου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ,

Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε' 1-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Μαΐου, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια' 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ' 5-42.

πού μᾶς βοηθᾶ νά φτάσουμε στό τέλος. Ὅλοι γιαιτρευόμαστε, ἀρκεῖ νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἀσθένειά μας, ὅπως κι ἂν αὐτή ἐκφράζεται, ἀρκεῖ νά ἀποφασίσουμε καί νά ζήσουμε ὡς γνήσια χαρά τή συνάντηση μέ τούς ἄλλους καί τήν ἐργασία καί τόν κόπο γι' αὐτούς, ἀκόμη κι ἂν μοιάζουν ἐχθροί μας.

Οἱ ἄνθρωποι, περισσότερο ἢ λιγότερο ἀσθενεῖς, παλεύουμε γιά τά συμ- φέροντά μας. Ξέρουμε νά ζητοῦμε καί νά ἀπαιτοῦμε. Κάποτε ὁ Θεός ἐπι- τρέπει νά δοκιμαζόμαστε. Μέχρις ὅτου βροῦμε τήν ὁδό τῆς πίστεως, τῆς ἀνάστασης καί τῆς ζωῆς. Ἀκόμη κι ἂν εἴμαστε λίγοι μέσα στόν κόσμο αὐτό, τελικά ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων δέν θά μᾶς ξεχάσει. Ἐντός τῆς Ἐκκλησίας θά μᾶς δώσει τή χάρη καί τή χαρά του. Ἀρκεῖ νά ξε- κινήσουμε ὅ,τι λαμβάνουμε νά τό δίνουμε. Ἄν ζοῦμε Χριστό, τόν Χριστό θά δώσουμε. Ἄν ζοῦμε τόν ἑαυτό μας, τό ἐγώ μας. Ἄν τήν παραλυσία μας, δέν θά βοηθοῦμε ἄλλους νά βγοῦνε ἀπό τή δική τους λύπη. Καιρός νά μετρηθοῦμε μέ τό φῶς τῆς Ἀνάστασης καί νά ἀποφασίσουμε ἂν θέλου- με τή γιαιτρεία μας. Καί νά στραφοῦμε πρὸς ἐκείνον πού γνωρίζει καί δίνει, ἀναλαμβάνοντας ὁ καθένας τήν εὐθύνη τῆς προσωπικῆς μας ἀφύπνισης. Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 69ov

23 Μαΐου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3547)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Πόσο αισθανόμαστε ὅτι εἴμαστε ἀσθενεῖς πνευματικά; Ὅτι παραλύουμε κάποιες στιγμές ἀπό τή δύναμη τοῦ κακοῦ; Ὅτι εἴμαστε προσκολλημέ- νοι στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο βλέπουμε τόν κόσμο, τή ζωή, τίς προτεραι- ότητές μας, ὅτι ὁ νοῦς μας εἶναι φορτωμένος ἀπό τίς βιοτικές μέριμνες, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴ μένει οὔτε χῶρος οὔτε χρόνος γιά τόν Θεό; Ὅτι ἡ παράλυση τῆς καρδιᾶς μας ἔχει νά κάνει μέ τή συνειδητή μας ἐπιλογή νά ζητοῦμε ἀπό τούς ἄλλους νά μᾶς ἀγαπήσουν καί νά μᾶς συμπαρα- σταθοῦν, ἐνῶ ἐμεῖς δέν θέλουμε νά κάνουμε τό βῆμα νά ἀνοίξουμε τούς ἑαυτούς μας πρὸς ἐκείνους καί ὅτι αὐτή ἡ στάση μᾶς χαρακτηρίζει στή σχέση μας μέ τόν Θεό; Θέλουμε ἀπό ἐκείνον τήν ὑγεία, τά ἀγαθά, τήν ἐπιτυχία, τή ζωή, ἀλλά δέν εἴμαστε ἔτοιμοι νά τόν ἀγαπήσουμε, νά τόν ἀφήσουμε νά μᾶς ἀγιάσει, νά εἶναι ἐκείνος τό νόημα καί ἡ χαρά μας;

Στήν πρώτη Ἐκκλησία, στήν περιοχή τῆς Λύδδας, ὑπῆρχε ἓνας ἄν- θρωπος πού λεγόταν Αἰνέας, καί αὐτός ἦταν ἐπί ὀκτώ ἔτη παράλυτος. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος θά τόν συναντήσει καί θά τόν εὐλογήσει λέγον- τας του: «Ἰσταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός» (Πράξ. 9,34). Ὁ Αἰνέας περπατᾶ καί πάλι, μέ ἀποτέλεσμα ὅλοι ὅσοι εἶδαν τό θαῦμα, νά ἐπιστρέψουν στόν Χριστό καί νά ἀναγνωρίσουν τόν Κύριο ὡς Θεό τους. Ὁ Πέτρος δέν χρησιμοποιεῖ τίς δικές του δυνάμεις, οὔτε τά χαρίσματα, τίς εὐλογίες πού ἔχει πάρει ἀπό τόν Χριστό. Ὁ λόγος του εἶναι λόγος συγκλονιστι- κός, λόγος ἐμπιστοσύνης, πίστεως, βεβαιότητας, πῶς ὅλη ἡ δική του ζωή πρῶτα εἶναι γεμάτη ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό καί αὐτό πού ἔχει δίνει στόν ταλαιπωρημένο ἄνθρωπο. Εἶναι ὅ,τι δέν ἔχουμε στή δική μας ζωή, τή βαθιά πίστη πῶς ὁ Χριστός κατοικεῖ στίς καρδιές μας. Πῶς νά δώσεις λύσεις ὅταν ἐσύ δέν τίς ἔχεις γιά σένα;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματοργίες τῶν Αποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσιῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὖσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεῖς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοῦς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ παραλυσία τῆς ἁμαρτίας

Ὁ Χριστός γιάτρεψε τὸν Αἰνέα ἀπὸ τὴν παραλυσία, τὴ μοναξιά, τὴν ἀπελπισία, τὴν παραίτηση. Γιατρεύει κι ἐμᾶς ὁ Χριστός, ἐφόσον πιστεύουμε σ' αὐτόν, ἀπὸ τὴν παραλυσία τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴ μοναξιά τοῦ νὰ μὴ βγαίνουμε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία νὰ ζοῦμε μία ζωὴ χωρὶς διέξοδο. Γιατρεύει κι ἐμᾶς ὁ Χριστός ἀπὸ τὴν ἀπιστία. Ἀπὸ τὴν παράδοσή μας στοὺς ρυθμούς μιᾶς ζωῆς χωρὶς ἀληθινὴ γιορτὴ, χωρὶς πρόταξη τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία μᾶς ὀδηγεῖ στὴν ἀνόρθωση. Γιατρεύει κι ἐμᾶς ὁ Χριστός ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τὸ αἶσθημα τῆς ματαιότητάς, πού μᾶς κάνει νὰ ἀναζητοῦμε χαρὰ στίς προτάσεις τοῦ κόσμου, πού

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ
ἢ περὶ σπουδῆς στὴν Εὐχαριστία

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, συνέβη νὰ περιοδεύει ὁ Πέτρος σὲ πολλές πόλεις, κατέβηκε δὲ καὶ πρὸς τοὺς χριστιανούς πού κατοικοῦσαν στὴ Λύδδα. Ἐκεῖ συνάντησε κάποιον ἄνθρωπο, ὀνόματι Αἰνέα, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη κατάκοιτος στό κρεβάτι, γιατί ἦταν παράλυτος. Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε: Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ θεραπεύει. Σήκω ἐπάνω καὶ στρώσε μόνος σου τὸ κρεβάτι. Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Ὅταν τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνα, ἐπέστρεψαν στὸν Κύριο. Στὴν Ἰόππη ὑπῆρχε μία μαθήτρια ὀνόματι Ταβιδᾶ, ἡ ὁποία ἑλληνιστὶ λέγεται Δορκάς. Αὕτη εἶχε κάνει πλῆθος ἀγαθῶν ἔργων καὶ φιλανθρωπιῶν. Συνέβη νὰ ἀρρωστήσει τίς ἡμέρες ἐκεῖνες καὶ νὰ πεθάνει. Ἔτσι, ἀφοῦ τὴν ἔπλυναν, τὴν ἔβαλαν στό ὑπερῶο. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Λύδδα εἶναι κοντὰ στὴν Ἰόππη, ὅταν οἱ μαθητὲς ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι σὲ αὐτὴ, ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν δύο ἄνδρες καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ μὴ ἀρνηθεῖ νὰ μεταβεῖ σὲ αὐτούς. Σηκώθηκε ὁ Πέτρος καὶ πῆγε μαζί τους. Μόλις ἐφθασε, τὸν ἀνέβασαν στό ὑπερῶο καὶ ἐκεῖ παρουσιάσθηκαν σὲ αὐτόν ὅλες οἱ χῆρες, οἱ ὁποῖες ἔκλαιγαν καὶ ἔδειχναν χιτῶνες καὶ ἐνδύματα πού εἶχε φτιάξει, ὅταν ζοῦσε ἡ Δορκάς. Ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω ὁ Πέτρος, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε, καὶ μετὰ γύρισε πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε: Ταβιδᾶ, σήκω ἐπάνω. Αὕτη ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ μόλις εἶδε τὸν Πέτρο ἀνακάθισε. Τῆς ἔδωσε τὸ χεῖρι καὶ τὴ σήκωσε, καὶ ἀφοῦ φώναξε τοὺς χριστιανούς καὶ τίς χῆρες, τοὺς τὴν παρουσίασε ζωντανή. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸ σὲ ὅλη τὴν Ἰόππη καὶ πολλοὶ πίστεψαν στὸν Κύριο.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βουλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

εἶναι ὅμως μία ἐπαναλαμβανόμενη παγίδα ἐγκλεισμοῦ μας σὲ ἓναν ψεύτικο χρόνο καὶ τρόπο, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἀκοινωνησίας.

Στὴν Ἐκκλησία θεραπευόμαστε

Ὁ Χριστός δίνει καὶ σὲ μᾶς φῶς καὶ κοντὰ μας φωτίζονται καὶ ἄλλοι. Κι αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ πράξη μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἔνταξη στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὸ μοίρασμα τῆς χαρᾶς μας μὲ ἄλλους, ἀπὸ τὴν αἴσθησις ὅτι μπορούμε ἀπὸ κοινου νὰ ἀναστηθοῦμε καὶ ὅτι ὁ ἓνας μπορεῖ νὰ μοιραστεῖ τὴν ἀλήθεια μὲ τὸν ἄλλο. Μὲ κάθε τρόπο καὶ κάθε μέσο, πρωτίστως ὅμως μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ μετοχὴ στό κοινό ποτήριο καὶ στὰ μυστήρια.

Ὁ Χριστός ἰατρός ψυχῶν καὶ σωμάτων

Δὲν θεραπεύω ἐγὼ τὸν ἑαυτό μου ἢ ἐγὼ τοὺς ἄλλους ἢ οἱ ἄλλοι ἐμένα ἢ οἱ ἄλλοι τὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ ὁ Χριστός ὅλους μας. Συνοδοιπόροιστὴν ὁδὸ ὅπου τὸ πρόσωπό του εἶναι τὸ τέλος καὶ, τὴν ἴδια στιγμή, αὐτός